

POŁAPKA (1) *sb f*

o oraz *oba a jasne*.

sg *N* połapka. ◇ [A połapkę.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: połapka, pułapka.

Urządzenie do chwytania drobnych zwierząt, zwykle w formie klatki; decipula Mącz: Mącz 35d;
[Tchorzá połábká doftáie/ Tęfz ftáwiay ná Gronoftáie. *BielawMyśl E*].

[Przen: *Podstęp, zdrada*:

Zwrot: »połapkę na się budować« = gotować sobie niebezpieczeństwo: A to niewidźicie/ iąką połapkę/ náfę budueicie. SolikRozsąd B2v.]

Synonimy: klatka, łapica, łapka, paść, samołowka, sidło, szlak.

KO